

وینه روونبیژی

له شیعره کانی حه مدیدا

پ.ی.د. محمد دلیر ئەمین محمد - د. فرهاد قادر کهربایم

پیشه‌کی

یه کیک له تاییبه‌تمه‌ندییه‌کانی شیعری کلاسیکیمان بایه‌خدانی زوریه‌تی به هونه‌ره رهوانبیژییه‌کان بگشتی و روونبیژییه‌کان به‌تاییبه‌تی، ئەمانه‌ش له‌لایه‌که‌وه ده‌قه شیعرییه‌کانیان رازاندوه‌ته‌وه و له‌لایه‌کی تره‌وه بیری ده‌قه‌کانیان به‌رجه‌سته کردوه، ئەوه‌ش یه‌کیکه له هۆکاره سه‌ره‌کییه‌کانی به‌خشینی نه‌مریی به شیعری کلاسیکیمان، ئەم دیارده‌یه‌ش وه‌کو راستییه‌ک له‌نیو ده‌قه شیعرییه‌کانی (حه‌مدی) (دا ره‌نگیداوه‌ته‌وه، و زوریک له نووسه‌ر و ره‌خنه‌گران ئه‌و گه‌واهییه‌یان بو داوه، بویه به پیویستمان زانی (وینه روونبیژی له شیعره کانی حه‌مدیدا) بکهین به کروکی تویزینه‌وه‌که‌مان.

روونبیژی

روونبیژی چالاکترین بهشی رهوانبیژییه و روئیکی دیارو کاریگه‌ر له بنیاتی وینه‌ی شیعريدا ده‌بینیت و ((له‌و زاراوه جیماوانیه، که له واتای وینه‌وه نزیک ده‌بینیت‌وه.)) (۱) و هه‌میشه شاعیران له هه‌موو سه‌ردده‌مکاندا په‌نایان بو بردووه و کردوه‌یانه‌ته ئامرازیک بو گه‌یاندنی مه‌بسته‌کانیان به خوینه‌ران، واته ((ئه‌و زانسته‌یه که به چهند ریگه‌یه‌کی جیاواز یه‌ک واتامان بو ده‌ردده‌بریت و روونکردن‌وه له سه‌ر واتای مه‌بست ده‌دات.)) (۲) یان ده‌توانین بلیین ئه‌و ئامرازه‌یه، که ئه‌رکی لابردنسی ده‌مامک له‌سه‌ر واتاکان و ئاشکراکردنی مه‌بسته‌کان ده‌بینیت، ریگا جیاوازه‌کانیش مه‌بست له هونه‌ره روونبیژییه جوّراو‌جوّره‌کانه، که هه‌ریه‌که‌یان بو خویان جوّریک له وینه پیکدیّن ((حه‌مدی وه‌ک شاعیریکی گه‌وره و به ده‌سه‌لات له و هونه‌ره (به‌ش) رهوانبیژییه زور بالا‌ده‌سته، وینه‌ی جوان و تازه‌ی داهیتاوه.)) (۳) لیره‌دا به‌پیی هونه‌ره روونبیژییه‌کان جوّره‌کانی وینه لای شاعیر دیاریده‌که‌ین :-

أ - وینه لیچواندن

ساکارتین شیوازی هونه‌رییه له وینه‌گرتند، یه‌کیکه له رازاوه‌ترین شیوازه‌کانی گوزارشتکردن و سه‌رچاوه‌یه‌کی بنه‌ره‌تی شیعره‌وه له و هونه‌ره روونبیژییانه‌یه، که له زور زووه‌وه

سه رنجی لیکوله رو ره خنه گرانی بولای خوی را کیشاده ، ئەمەش بەھۆی ئەو روئله کاریگەر و
بەرچاوهی کە له دەقى ئەدەبی بەگشتی و شیعر بەتاپەتیدا دەبینیت ، ((دەقى ئەدەبی نایاب بۇ
ئەو پەنا نابەتە بەر لیچواندن کە وەسفەو بەس ، بەلکو وەکو پیویستییەکی ھونھرى ، کە شیوازى
دا پاشتنەکەی لە سەر بنیات دەنیریت سوودى لیوھەر دەگریت ، هەرچەندە لیچواندن رەگەزىکى
بنە پەتىيە کە بەھۆیە و دەقەکە جوانى و نزىكىبۇنەوە لە تىيگە يىشتن بەدەست دەھینیت ، لەگەل
ئەوەشدا توخمىكى پیویستە بۇ گەياندىنى واتايى مەبەست لە ھەموو روويەکەوە ، چۈنكە لیچواندن
نواندىنى وىننە وجىڭىركەدنى يېرەورى و فەراھەم كەرنى پىداويسىتىيە دەرووننىيەكانى تىدايە .) (4)
واتە لیچواندن وەك چۈن ئامازىكى جوانكارىيە ، ئاواش پیویستىيەکى دەقى شىعرييە بۇ
گەياندىنى بىرۇكە كان بە خويىنەرانى دەقەکەو بەجىھىشتنى کارىگەرلى سەر دەروونىيان ، ((ئەگەر
ورووژاندىنى سۆز يەكم ئاماڭى ئەرىيىنى وىننە بىت ، ئەوا گومانى تىدا نىيە ، کە چەند پالنەرىيکى
بىرىيىش لاي شاعير يَا نووسەر ھەن کە له رىيگە ئىچواندەنەو بە مەبەستى بەدىھىنائى ئەوھى ، کە
لە دەروونى چىرۇرگەدا ھاوتايەتى ئاراستە دەگریت ، پیوهندى لیچواندىنىش بەم پالنەرانەو بە
نۇرى پیوهندى روونكردنەوە ئاشكراكىردنە ياخود پیوهندى كورتىرى و كورت كردەنەوە يان
زيادەرۇيى و بەتەنكردنە .) (5)

لیچواندن بۆ خۆی ((پیوهندییەکی بەراوردکارییە دوو جەمسەر بە مەبەستى يەکگرتن يان
هاوبەشی کردنیان لە پەسنىک یان دۆخیک و يان کۆمەلە پەسن و دۆخیکدا کۆدەکاتەوە، ئەم
پیوهندییە دەشی پاپیشت بیت بە چواندنییکی هەستى يا چواندنیک لە حۆكم يا پىداويىستى
زەينیدا، كەوا هەردوو جەمسەر بەراورد كراوەكە پىيکەوە دەبەستىت ، بەبى ئەوهى پیویست بى
ھەردوو جەمسەرکە لە شىوهى ماددى ياخود لە زۆربەي پەسنە ھەستىيەكاندا ھاوبەش و
جیونىيەك يەن)).(٦)

له پیکهاته‌ی ئەم هوئه‌ره روونبىيزييەدا چوار رەگەز بۇونىيان ھەيءە، (لىچوو، لهوچوو، ئامراز، رووى لىچون)، دوو رەگەزى يەكەم كە لاكانى لىچواندىيان پىيدهوتىرىت بنەپەتىن و بەبى ئاماذه بۇونىيان هوئه‌رەكە دروست نابىت و دووهكەي ترىيش بە لاوهكى دادەنرىت، بۆيە ئاماذه بۇونىيان كار ناكاته سەرتىكدانى پیکهاته‌ی وينەكە، ئەوهى سەبارەت بە لاكانى لىچواندن پیويستە بخريتەپوو، ئەوهىيە هەرييەكەيان له پروسەكەدا بە سەربەخۆي دەمىننەوە ئاوېتىھى يەك نابن بە جۆرىك لە يەكتىridا بتوينەوە، بەلكو زىاتر گواستنەوەيە لە بارىكەوە بۇ بارىكى ترو بەرامبەر يەك راگرتىنى ھەردوو بارەكەيە بەمهبەستى بەراوردىكەنلىكى ئەندىشىھىيائانەيان بەھۆى ئەو ھىلە پەيووندىيەيە كە لە نىۋانىياندا ھەيءە. هەتا ماوهى نىۋان (لىچوو) و (لهوچوو) دوورتر بىت وينەكە جواتر و كارىكەرىيەكەشى لەسەر دەرۈن زىاتر دەبىت. (٧)

مه بهستی شاعیر له پیکه و هنانی وینه لیچواندن دهرخستنی (لیچوو) ۵ ، بهلام داهینانه که له و (لهوچوو) ۶ دا خوی ده بینیتیوه ، که بوی ده بینیت و مه بهسته که ری روونده کاته وه ، له مه شدا جوری پیوهندیبیه که نیوانیان ده بیته پیوه ربو سه رکه و تنى شاعیر ، بهو پیشه هه تا پیوهندیبیه کان نوی و سه رنگ را کیش بن وینه کانیش داهینرا دهین . (حه مدی هه مو شیوه جیا جیا کانی ئه و هو نه رهی

به کارهیتاوه ، وینه کانی دهسترهنگینی ئه‌وی پیوه دیاره^(۸)) هروه‌ها ده‌توانین بلین هونه‌ری لیچواندن له هه‌موو هونه‌ره کانی تر زیاتر رولی له دروستکردنی وینه کانیدا بینیووه ، جا له بهر ئه‌وهی((لیچواندن چیزی شاعیرو سه‌ردنه‌مه‌که‌ی ئاشکرا ده‌کات))^(۹) ، به پیویستی ده‌زانین سه‌رجیک له هه‌ندی له وینانه‌ی بدھین ، که له سه‌ر بنه‌مای ئه‌م هونه‌ره بنیات نراون :-

ئه‌طلسی گه‌ردوون که پیوانه‌ی ئه‌کا خه‌بیاطی ده‌هر
کورته بؤ بالاً طه‌ماعی تاقه عوریانی دخیل^(۱۰)

شاعیر سه‌ره‌تا به هینانی وشه‌ی (ئه‌طلس) هونه‌ری (تowanچ پوشی) دروستکردووه، چونکه دوو واتای هه‌یه . واتای يه‌که‌م و نزیکی (نه‌خشنه) يه و دووهم و دووری(جوره کوتالیکه) ، شاعیر مه‌بستی له واتای دووه‌مه و ئه‌وه ده‌خاته‌پوو ، که ئه‌گه‌ر هه‌موو گه‌ردوون ببیتله کوتالی (ئه‌طلس) و زیان یان زه‌مانه‌ش ببیتله (بهرگدروو) و بیدروویت ، به‌لای مرۆقی چاوجنۆکه‌وه ئه‌و کالایه کورته و به قهد بالا نییه .

وینه‌که له سه‌ر بنچینه‌ی (لیچواندنی رهوان) بنیات نراوه ، (ئه‌طلس - له‌چوو) خراوه‌ته‌سه‌ر (گه‌ردوون - لیچوو) و (خه‌بیاط - له‌چوو) خراوه‌ته‌سه‌ر (ده‌هر - لیچوو) و له نیوه‌ی دووه‌می دیپه‌که‌شدا به هه‌مان شیوه (بالا - له‌چوو) خراوه‌ته سه‌ر (طه‌ماع - لیچوو) . شاعیر له ریکه‌ی ئه‌م وینانه‌وه توانيویه‌تی زور به جوانی بیروکه‌که‌ی خۆی که (هه‌میشه برسیتی و تیئر نه‌خواردنی پیاوی چاوجنۆکه) ده‌بریت .

هه‌ر له سه‌ر بنه‌مای لیچواندن له دیپیکی تردا ئه‌م وینه‌یه‌مان بؤ ده‌کیشیت :-

یه‌ک قسه‌ی راستیش بکه به‌لکو دروت بؤ سه‌رگری

مه‌نجه‌لی ژه‌ک قه‌طه‌بی‌شیره که ده‌یکاته فرۇ^(۱۱)

شاعیر له‌م وینه‌یه‌دا ده‌یه‌ویت مرۆقی درۆز نه‌نگاویک له راستی وتن نزیک بکاته‌وه ، به‌و نیازه‌ی کاره‌کانی بؤ مه‌یس‌هه‌ر ببیت ، بؤ ته‌مه‌ش وینه‌یه‌کی هه‌ست پیکراوی نیشان ده‌دات که له ئه‌زمونونی زیانی پۇژانه‌وه بەدیکردووه و بەرامبەری رایدەگریت ، ئه‌ویش (بە فرۇ بۇونى مەنچەلی ژەکه به‌هۆی دلۆپیک شیره‌وه) . وینه‌که له سه‌ر بنچینه‌ی (لیچواندنی ناراسته‌و خق) (التشبیه‌ی الضمنی) بنیات نراوه ، ئه‌م جوره لیچواندن‌ش له‌بهر ئه‌وهی به شیوه‌یه‌کی روون وەکو جوره‌کانی تر (لیچوو) و (له‌چوو) پیکه‌وه گری نادات ، به‌لکو زیاتر پشت به ئاماژه‌دان ده‌بەستیت و خوینه‌ر له واتای گشتی دیپه‌که‌وه هه‌ستی پیددەکات و به يه‌کیک له ره‌واترین و بەهیزترین جوره‌کانی لیچواندن له رووی کاریگەرییه‌وه له سه‌ر ده‌روونی خوینه‌ر داده‌نریت و گه‌لی جاریش پەندو ئامۆزگاری له خوده‌گریت .^(۱۲) (و له‌چوو (وینه‌ی دووه‌م) خۆی له خویدا بؤ سه‌لماندن و پشتگیریکردنی لیچوو (وینه‌یه‌کی دیت .

حەمدی له وینه‌یه‌کی تردا دەلیت :-

له سه ره ھيلکه‌ي قه‌مهر سيمورغى گه‌ردوون گرکه‌وی به‌لکو
ھـلـينـي بـيـجـوـوه روـزـيـكـي موـنـهـوـهـرـتـرـ لـه روـزـيـ روـوت (۱۲)

شاعیر سهرهتا له سهربنه‌مای (لیچواندنی رهوان) دوو وینه‌ی دروست کردوه، له يه‌که میاندا هیلکه - له‌چوو) خراوه‌ته‌سهر (قهمه‌ر (مانگ) - لیچوو) و له دووه‌میاندا (سیمورغ - له‌چوو) خراوه‌ته‌سهر (گه‌ردوون - لیچوو)، پاشان له سهربنچینه‌ی (لیچواندنی جه‌ختاو)، که تیايدا ئامراز بعونی نیيە، (روو - لیچوو) چواندووه به (روژ - له‌چوو) له رووناكيدا.

به هوی داهینراوی دوو وینه‌ی یه‌که‌مهوه ، که تیایاندا شته دوور له یه‌که‌کان نزیک کراونه‌ته‌هو و نه‌شیاوه‌کانی شیاندووه ، که ئه‌مهش یه‌کیکه له خسله‌ته‌کانی وینه‌ی لیچواندنی به‌هیزو کاریگر ، وینه‌ی سییه‌میش سه‌رباری ئوهه‌ی وینه‌یه‌کی لاساییکارو دووباره‌کراوهه‌یه ، به‌لام به‌هوی هاتنی له‌و چوارچیوه و بواری ده‌برینه‌دا سیماهه‌کی جوانی له خوگرتووه ئوهه‌ی لیرهدا تاییه‌ته ، روروی لیچون له دوو وینه‌ی یه‌که‌مدا له (لیچوو) ئاشکراترو رووتتره ، نهک له (له‌وچوو) ، به‌لام ئه‌ندیشەی فراوان و وردی حمدى نهک هه‌ر وینه‌کانی له مردووه رزگارکردووه ، به‌لکو داهینراوی و به‌رزیشى پیداون له‌گەل ئوهشدا دەلیین ، هه‌رچه‌نده تیکرای وینه‌کان جه‌خت له سه‌ر جوانی و بى وینه‌ی خوش‌ویست دەکه‌نه‌وه ، که هه‌رگیز هاوشیوه‌ی نابیت ، به‌لام گه‌ر بهاتبایه شاعیر له‌بری و شه‌ئی (مونه‌هه‌رت) بیوتایه (موونه‌هه‌ره و هك) ، ئه‌وا وینه‌که سه‌رنجراکیشترو داهینراوتر دەبیوو ، چونکه لakanی لیچواندنی سییه‌م شوین گورکییان دەکرد .

له ستایشه شیعیه کهی یو (ئیمامی حسنه و حوسین) دا، دهليت :-

زانیوته که چهند دوورن ئەمانه له پەیەمپەر

هەنگام، تەھىسىسوم وەکو شەقى، شەفەتەنە

شاعیر هاتووه پیوهندی یان راستتر بلین دووری خزمایه‌تی نیوان ئیمامی (حسهنه و حوسین) له‌که‌ل پیغه‌مبه‌ر (د.خ) روون بکاته‌وه. بوئه مبه‌سته وینه‌یه‌کی ئاشکراو دیاری هستپیکراوی هیناوه، که ئه‌ویش دووری نیوان هه‌ردوو لیوه له کاتی زه‌ردەخه‌نەداو پیی چواندووه. به واتایه‌کی تر هیندەی ئه‌واوه (مسافه) که‌مه له پیغه‌مبه‌رهو دوورن، ئه‌مه‌ش راسته چونکه ئه‌وان (کچه‌زای) پیغه‌مبه‌رن، که‌واته له سه‌ر شیوازی لیچواندنی وینه‌بی چنراوهو دووری (له پیناو ده‌رخستنی نزیکایه‌تی) ده‌بیتە خالی به یه‌کگه‌یشتن یا رووی لیچوونی نیوان هه‌ردوو وینه‌که. حه‌مدى لیزه‌دا نه‌هاتووه یه‌که یه‌که‌ری رده‌گه‌زه‌کان به‌رامبه‌ر یه‌ک دابنیت و به‌یه‌کیان بچوینیت، بویه بیری خوینه‌ریش بوئه ناچیت که (لیوه‌کان) بووه‌ته (له‌وچوو) بو (پیغه‌مبه‌ر) و (حسهنه و حوسین) یش، به‌لکو هر دوو دیمه‌نه‌که‌ی به یه‌کتر چواندووهو به‌راوردى کردوون و له ریگه‌یانه‌وه مبه‌سته‌که‌ی خوی به جوانترین و ئاسانترین شیوه به خوینه‌ر گه‌یاندووه. حه‌مدى له زور وینه‌دا دری دروکردن ویه و فامی، وحاو‌حنوكه، وهستاوهو به‌هوکاري تىکدانی،

دھکنیش

ئىينتىظارى نىعىمەتى مومسىك ئەزانى وەك چىيە

بىت پەرسەت ئومىدى غوفران كا لە گوفتارى بىتان (١٥)

وينەكە بەرىگەلىيچواندىنى وينەيىھەوھ چنراوه، بۇ ئەوهى وينەي (ھەرگىز سوود وەرنەگىتنى مروۋە لە نازو نىعىمەتى پىاوايى رەزىل) بخاتەپۇو، وينەيەكى روونتەۋ ئاشكاراترى بەرامبەر داناوه، كە ئەويش (چاوهپىلىخوشبوون و لىبۈردىنى بىت پەرسەتەنە لە بىتكان)، كە بەدىھاتنى مەحالە و ھەرگىز نەشياوه، ئەمەش خالى بەيەكگەيشتنى وينەي يەكەم و دووهەمە. ھەر لىرەدا پىويسەتە ئەوه بخەينەپۇو، كە شاعير لە بنىياتى وينەي دووهەمەدا سوودى لەو گفتۈگۈھ وەرگىرتۇوه، كە لە دواي شكاندىنى بىتكان لە نىوان (حەززەتى برايم) و (بىت پەرسەتەكەن)دا روویدا، بەلام زۇر ھونەرمەندانە لە خزمەت بىرۇكەي وينە شىعىرييەكەدا بەرجەستەي كردووه.

ب - وينەي خواستن

ھونەرى خواستن بەرھەمى ئەندىشە فراوانى مروۋە و بە بەراورى لەگەل لىيچواندىدا لەدایكبووى قۆناغىيىكى پىشكەوتۇرتى ئادەم مىززادە (١٦)، ورۇلىكى كارىگەرلە دەولەمەندىرىنى زمان و فراوانىكەردىنى ئاسۇي دەرىپىن دەبىنېت، ئەمەش دەيكاتە پىويسىتىيەكى داهىيانى شىعىريي ((خواستن دەركەوتۇرىن وينەي پۇنبىيىزى و قەشەنگىتىن دىيمەنەكانى وينەگىتنى ھونەرىيە)). (١٧) ئەم ھونەرە لە لىيچواندىنەو سەرچاوهى گرتۇوه و خۆى لە خوازەدا بىنیووهتەوھ، چونكە لە لايەكەوھ لەسەر بىنەماي پىيوەندى لىيچواندىن بىنیات دەنرىتت و لە لايەكى ترىشەوھ يەكىك لە لاكانى لىيچواندىن (لىيچوو / لەوچوو) دېيت و ئەويت دەرناكەويت. بۇ ئەوهى بە ئەندىشە واي دابىنېن كە لىيچوو) و (لەوچوو) يەكسانى ياخود ھەردووكىيان بۇون بەيەك. (١٨) واتە ھەردوو لا ناوىيەتى يەكتەر دەبن و لە نىيۇ يەكدا دەتۈينەوھ يەكەيەكى يەكگەرتووپىان لى پىيكتىت و لە ئەنجامىشدا واتايەكى نۇي دىيىنەكايەوھ . ئەمەش دەيخاتە خانەي خواستنەوھ، ئەم تىپۋانىنەمان جىاوازە لەوھى ھەندى لىكۆلەر بۇي چوون و بەلايانەوھ ((خواستنەش ھەر جۆرىكە لە لىيچواندىن، تەنها خالى جىاوازىييان ئەوهىيە لە خواستندا تەنها (لەوچوو) ئامازەي پىيدهكىرىت و (لىيچوو) دىيار نىيە)). (١٩) چونكە بەھۆي ئەجىاوازىييانە لەگەل لىيچواندىدا ھەيەتى (٢٠)، (خواستن) بۇوهتە ھونەرىيکى سەربەخۆ جىاواز، تەنائەت وەكى دەشوتىتت لە لىيچواندىن بەھېزترۇ كارىگەر ترىشە ((خواستن لە وينەگىتن و ئەفراندىنى شىعىرييدا لەلېچواندىن بەرزترە، چونكە ئەندىشە تىدا باڭا دەستە و بەمە توانى رەنگىردن و وينەگىتن بەدەست دەھىنېتت، خواستن باش لە رىكەي پەنهانى لىيچواندىنەوھ لە دايىك دەبىت)). (٢١) لە لايەكى ترىشەوھ ئەوهى لىكۆلەر بۇي چووه، گوايە (تەنها خالى جىاوازىييان ئەوهىيە لە خواستندا تەنها (لەوچوو) ئامازەي پىيدهكىرىت و (لىيچوو) دىيار نىيە). دىسانەوھ لەگەل چەمكى خواستندا يەك ناگىرىتەوھ، چونكە وەك و تەمان خواستن بە ئامادەبۇونى يەكىك لە لاكان (ج لىخواستراو بىيىت وچ بۇخواستراو) پىيكتىت. بەپىيى هاتنى ئەو لايەنەش لىكۆلەران جۆرەكانى خواستنیان دىيارى كردووه. (٢٢)

بەكورتى ئەو پىيناسەيەكى لىكۆلەر بۇ خواستنى كردووه، تەنها خواستن (ئاشكرا)

دهگریتنهوه، که جوئیکه له خواستن نهک ههموو خواستن. ئامادهنهبوونى لایهکى لیچواندن لە خواستندا دهبیتە مايەي جوئە لادانیك لە ياساكانى زمان و داهینانى زمانىيکى شيعرى چې، كە خويىنەر دەخاتە دەرياي ئەندىشە و بىركىدنهوه، بەو وردبوونەوهىش دەتوانىت لە ويئنەكە بگات، ئەو ئاستە هوئەرييە بەرزو واتا نوييەي كە ويئنەي خواستن دەيگریتە خۆ تەنها بە هوئى وشەو كەرسەتە بەكارهاتووه كانىيەوه نىيە، چونكە ئەو وشەو كەرسەتەنە لە لاي خويىنەران ناسراو و زانراون، بەلکو زۇرتە بەهوئى ئەو پىوهندىيەوهى كە لە نىوانياندايە، ئەمەش شتىكى وامان دەداتى كە پىيشتر نەمانبىنيووه ياخود نەمان بىستووه(٢٣)، بويە تايپەتمەندىيەكى خواستن بىرىتىيە لهوهى، كە ((بە واژەي ئاسان كەلى واتاي زۇرت پى دەبەخشىت، وەك ئەوهى لە جىنى مروارىيەك ژمارەيەك مرواري دەربچىت و لە پەلەك جوئەها بەر بچىنرىت.)) (٢٤) شىعراكانى حەمدىش پېن لەو ويئنە مروارىيەنەي، كە لە سەر بىنەماي هوئەرى خواستن دروستكراون لىرەدا ھەولەدەين چەند نمۇونەيەك بخەينەپۇو، ئەمەي لاي خوارەوه يەكىكە لەو ويئنانە:-

ئەم كسىوفە طۇولى كىشا ئەي فەلەك فىللى نەكەي
والە (كۈيت)ايە، دەخىلە وەختى زۇو بەرداňە رۆز(٢٥)

شاعير لىرەدا لە سەر بىنەماي هوئەرى خواستن ويئنەيەكى دروستكىدووه، (رۆز) خواستراوه بۇ (شىيخ مەحمۇود)، كە بۇخواستراوه دەرنەكەوتتۇوه، جوئى خواستنەكەش ئاشكرايە، چونكە ھەردوو لاي خواستنەكە ھەستىن و واژەي (رۆز) بە ئاشكرا خواستراوه ھاتتۇوه. ئەوهى ويئنەكەي جوانكىدووه لەكەل مەبەست و ھەلچوونە دەرۋونىيەكەي شاعيردا گۈنجاندۇوېتى، لە لايەكەوه وشەي (كسىوف - رۆزگىران) ھ، كە بەرامبەر بە (گىتنى شىيخ مەحمۇود) دەھەستىت، چونكە بەم كارەي پىوهندىيەكى نويى لە نىوان لىخواستراو و بۇخواسترادا دۆزىۋەتەو، لە لايەكى ترىشەوه دەرىپىنەكانى (طۇولى كىشا، زۇو بەرداň) سەرپارى ئەو دىزىكە جوانى، كە لە نىوانياندا ھەيە، پەرۇشى شاعير بۇ ھەرچى زۇو ئازادكىدىنى ئەو سەرکەرەيە دەگەيەنن، چونكە بەبى ئەو ولات دەبىتە تارىكىستان .

گەر لەرروو زانستىيەوه لە ماوهى (رۆزگىران) بىرونىن. بۇمان دەردىكەويت كە چەند خولەكىكى كەم دەخايەنیت، بىگومان ئەم ماوه كەمەش لە گەل گىرن و بەندىكەدنى (شىيخ مەحمۇود) دا، كە نزىكەي (٣) سالى خاياندو زىاتر لە (٧) مانگى لە كويىتا بۇو(٢٦)، بەراورى ناڭرىت. ھەربىيە شاعير ئارام ناڭرىت و پەرۇشى درېزەنەكىشانى دۆخە مەترسىدارەكەيەتى. ئەم حالەتە دەرىپىنە (دەخىلە) زىاتر پەرداھى لە رۇو ھەلەمالىت، چونكە ئەو دەرىپىنە خويىنەر زىاتر لە واتاي دروست (فەلەك) نزىك دەكتەوه. ھەرودە رىستەي (فىللى نەكەي) خۆى لە خۆيدا ويئنەكەي سەرەنچ راڭىشتر كىدووه، چونكە ئەو راستىيە بەرجەستە دەكتات، كە چەرخى زەمانە گەلەك جار دوور لە ھىياو ئاواتەكانى گەلى كورد سووراوهتەو، ھەر بويە شاعير دەست لە سەر

دلاٽنه له چاوهپوانیدا ده میئنیتتهوه .

حه‌مدى له دیپریکی تردا هونه‌ری خواستن ده کاته ئامرازو بهم وینه جوانه‌مان ئاشنا ده کات :-
والله نه‌زعا خلّقه گوی بگرن له گوفتاري وه‌طهن

بوم بکنه ئهم دفعه‌ييه ئيّوه خوا چاري وه‌طهن (۲۷)

لهم وينه‌يهد (مرؤف) ليخواستراوه ده رنه‌كه وتووه به‌لام په‌يوه‌سته‌كانى (نهزع - سره‌مه‌رگ و قسسه‌کردن) ي ليوه‌رگ‌يراوه دراوه به (وه‌طهن - نيشتمان) كه بوخواستراوه، له‌به‌ر ئوه‌ي بوخواستراوه (نيشتمان) به‌ره‌ست ده‌كه‌ويت، خواستن‌كه ده‌بيت شاراوه‌ي راسته‌قينه‌بي . حه‌مدى له‌ريگ‌هئي ئهم وينه‌يهد زيره‌كانه ناثارا‌مي و ئال‌لوزى بارود‌خى سره‌ده‌مه‌كيمان پيشان ده‌دات، كه به‌هويه‌وه گهل و نيشتمان له دوورپيانى مان و نه‌ماندان . بيگمان بـ دلسوزي‌كى وه‌كو شاعير ئهم باره مايه‌ي ئشكه‌نجه و ئازاره، هه‌ربويه ئهم وينه‌يهد (به‌رجه‌سته‌كردن) نيشتمان وه‌ك مرؤشي‌كى ده‌رده‌دار له ساته‌كانى سره‌مه‌رگدا) به چهند شيوان‌يکى جياواز له لاي دووباره بوروه‌ته‌وه و يه‌كىك له وينانه‌ي كه وه‌كو راي‌لېيك چهند به‌ندىكى (ته‌رجيع به‌ند) نيشتمان‌ييه‌كانى پيکه‌وه گريداوه يه‌كىتىيئه ئىستاتىكىي‌هه‌ياني پاراستووه، هه‌موو وينه‌كانىش به‌هوي هونه‌ری خواستنى شاراوه‌وه داپيژراون . (۲۸)

هه‌ر له سه‌بنچينه‌ي هونه‌ری خواستن ئهم وينه‌يهد شمان بـ ده‌كىشيت :-

وه‌فاتى كرد وه‌فا بـ وي‌هه حه‌يا ته‌ركى حه‌ياتى كرد !

به چى دل خوش بـ بكم فه‌رمoo له‌مه‌فتتوونى زه‌مانم چى ? (۲۹)

شاعير دوو وينه‌ي خواستنى پيکه‌ي‌ناوه ، له يه‌كه‌مياندا (مرؤف) ليخواستراوه و ده‌رنه‌كه وتووه، به‌لام په‌يوه‌ستى (وفات‌كردن) ي ليوه‌رگ‌يراوه دراوه به (وه‌فا) كه بوخواستراوه ، له وينه‌ي دووه‌ميشدا به‌هه‌مان شيوه (مرؤف)، كه نه‌هاتووه ليخواستراوه و په‌يوه‌ستى (ته‌ركى زيان‌كردن) ي ليوه‌رگ‌يراوه به‌خشراوه به (حه‌يا) كه بوخواستراوه . هه‌ردوو وينه‌كه به رىگ‌هئي خواستنى شاراوه‌وه دروستبۇون .

له‌به‌ر ئوه‌ي بوخواستراوه‌كان (وه‌فا ، حه‌يا) هه‌ردووكيان زيرين و ليخواستراوه‌كان‌يىش (مرؤف) وشەيەكى نه‌زادىيە، خواستن‌كه ده‌بيت شاراوه‌ي ئه‌ندىشەيى نه‌زادى و به‌هوي كۆكىردن‌وه‌ي وشەكانى (وه‌فا، وفات) و (حه‌يا، حه‌يات) ، جوانكارىيەكى وشەيى (ره‌گەزدۈزى ناتەواو) پيکه‌اتووه و وينه‌كان سيمايىيەكى ئىستاتىكىيان ورگرتووه .

حه‌مدى له رىگ‌هئي ئهم وينه‌ي‌وه بـ بونى (وه‌فا) كردووه به كولّه‌كىي سره‌كى بـ تىيکنەچوونى شيرازه‌ي كۆمەلايەتى و مانه‌وه‌ي زيان به جوانى و خوشى ، نه‌مان يان كزبۇونى (وه‌فا) له نىيۇ كۆمەلدا هه‌ميشە خەمېكى شاعير بـ بونى ، هه‌ر بـ وي‌هه كردووويه‌تى به هه‌ويىن بـ چهند وينه‌يەكى ترىش . (۳۰)

له وینه‌یه کی تردا، که مه‌لبه‌نده‌کهی دهننه‌که وتنی خوش‌هه‌ویسته، ده‌لیت :-
دهننه‌که وتنی بؤیه بهم جه‌ژنه به رۆژوو مامه‌وه
جه‌ژنه من جه‌ژنانه‌بی تو بیی به مال و جانه‌وه (۳۱)

(مانگ) لیخواستراوه دهننه‌که وتنووه، په‌یوه‌ستی (بەپۆژوو مانه‌وه به‌هۆی دهننه‌که وتنیه‌وه) لیوهرگیراوه دراوه به (تو) که (بۇخواستراو)، واته (لیخواستراو) و (بۇخواستراو) هەردەوکیان هەستین و جۆرى وینه‌کەش خواستنی شاراوه‌یه، جوانى ئەم وینه‌یه له‌دایه، که بۇخواستراو (تو) هېنراوه لیخواستراو (مانگ) نه‌هېنراوه، له کاتىكدا زۇر وینه‌یه ھاوشىوه‌ی ئەم وینه‌یه له شىعىي كلاسيكىماندا به پىچەوانه‌ی ئەم حالت‌هه‌يىه (۳۲). هەروهك سەربارى جوانى و درەشاوه‌يىي، که خالى ئاوىتە‌کردنى لیخواستراو و بۇخواستراوه، دهننه‌که وتنىش پیوه‌ندى نىوانىيانى پتەوتەر كردووه. ھەموو ئەمانه‌ش سىمامى حەمدىيائىيان به وینه‌که داوهو له وینه‌یه‌كى لاسايىكار دورىيان خستووه‌تەوه.

ھەر له چوارچىوه‌ی ئەم باسەدا به پیویستى دەزانين ئاپرىك له و لىكۈلىنەوه زانستىيە بدهىنەوه، کە تىايىدا باس له ھەردەوو ھونەرى خوازەو خواستن، لاي ھەمدى كراوهو بۇ ھەرييەكەيان نمۇونەيەك بەرچاوخراوه. ئەم دېرەي لاي خواره‌وه، وەكى نمۇونە بۇ ھونەرى (خوازە) دەستنىشان كراوه :-

بۇ ديارى حەضرەتى مەحموود مەمدووحى جىهان
تاقه يەك گۈل بۇو به فرقى پىرى ئەحمدە داكەوه (۳۳)

له باره‌يەوه نووسراوه:- ((له نىيوه دېرەي دووه‌مدا وشهى (گۈل) بۇ واتاى دروستى خۆى بەكارنەھېنراوه و ھەمدى بۇ واتاوه مەبەستى ترى هېنناوه)) (۳۴) بەلام له راستىدا وشهى (گۈل) بۇ گەياندىنى واتايىكى خوازەيى بەكارنەهاتووه، بەلكو ھەر بۇ واتا دروستەكەي خۆى بەكارهاتووه و بۇوهتە (لەوچوو) بۇ (شىخ مەحموود)، کە (لېچوو) هو له نىيوه دېرەي يەكەمدا هاتووه، واته ھونەرى لېچواندى پىكھەنناوه.

له باسى خواستنىشدا پاش ئەوهى ده‌لیت:- ((ھەمدى ئەم ھونەرهو شىيوه جياجيا كانى ترى لە شىعەكانى زۇر شارەزايانه بەكارى هېنناون، وینه‌کان خۆيان شايەتى لېزانى و بالا دەستى ھەمدى دەدەن)) (۳۵) ئەم نمۇونەيەي بەرچاوخستووه :-

بە خاموشى لەكىن پەروانه دەرسى حوزنى خويىند (ھەمدى)
ھەتا سووتىن لە مەيدانىا، نابن عاريفان ئەفرەح (۳۶)

لەزىریدا نووسىيويەتى:- ((خويىندى (دەرسى حوزن) خواستراوه و ئەم تابلو جوان و پې واتايىهى لېدروست كراوه)) (۳۷) پاشان راڭى واتايى دېرەكەي كردووه. راستە ھونەرى خواستن و جۆرەكانى رۆلىكى كاريگەريان لە بنىاتى وینه‌كانى شاعيردا بىنیووه و شارەزايانه مامەلەي لەگەلدا كردوون، بەلام سەبارەت بە شىكىرنەوهى رەوانبىيئىيانه‌ي وینه‌كە واى بۇ دەچىن، کە

خواستنکه له وشهی (پهروانه) دایه ، چونکه لیخواستراوهو (ماموستا) ش ، که دهنکه وتووه بوخواستراوهکه یهتی و پهیوهستی (وانه وتنهوه) لیوهرگیراوهو دراوه به (پهروانه) ، بهمهش وینه که له سهربنده مای خواستنی ئاشکرا پیکهاتووه ، هرچی فریزی (دھرسی حوزن) يشه ، که لیکوله بخواستنی داناوه ، ئوا له راستیدا لیچواندنی رهوانه و (دھرس) له وچووه و خراوهته سهربنده (حوزن) ، که لیچووه بهمهش بههی شتیکی هستییه و شتیکی ثیری روون کراوهته وه .

له کوتایی باسی وینه خواستن لای شاعیردا ، سهرنج بوئه وه راده کیشین که بهوردبوبونه وه مان له وینه کان بومان روون بوبوه ، که خواستنی شاراوه له ئاشکرا زورتر رولی له چینی وینه کانیدا بینیووه ، ئمهش بیر وردی و ئندیشە قوولی شاعیر دهگه یهنت ، له بھر ئه وھی خواستنی شاراوه ((زور وردتره و لھ شیوازی دھربپیندا چھسپاوه ، چونکه توانایی کی بھرزی له چرکردن و دادا ههیه و پیوهندییه که ش که چواندنه و لھ وینه پیکهاتووه که دا شاراوه ته وه دوای وردبوبونه وھیه کی زور گویگر پییده گات ، چونکه لیخوازراو ته نیا به پیگای پیوهستیکیه و دھرکه وتووه .)) (۳۸) ئمهش یه کیکه له و لایه نانهی ، که قوولی و چپیان به وینه شیعیریه کانی حمدی داوه و لھریگه یه وه سهرنجی هندی له نووسه ران و لیکوله رانی بو لای خوی راکیشاوه .) (۳۹)

ج - وینه درگهی

یه کیکی تره له هونه ره روون بیزییه کان ، که له میزه مرؤف لھ ئاخاوتنی روزانه بیدا پهناي بردووه ته بھر و هستی به وھ کردووه لھ هندی حالتدا بھبی ئه و (درکه) ناتوانیت به و شیوازه جوان و کاریگه ره مه بھسته کانی بگه یه نیت گویگر ، به تایبھتی ئه و اتاو مه بھستانهی ، که ئاشکرايی خوشداريان ده گات و زيانيان پیده گه یه نیت ، ياخود به رووتی دھربپینيان نه شیواوه بپیندارکردنی شعوري بهرام بھريان لیدھکه وینه وه .) (۴۰) وینه درگه یی خوی لھ خویدا په رده یه کی ته نکه و اتاي مه بھستی پی داپوشراوه ((بیزه یه که تییدا مه بھست لھ اتا دروست و ره سنه کھی ئاماژه ، به لکو و اتاي کی تره ، که به دویدا دیت ياخود لھ بوندا پاشکویه تی ، به اتا ره سنه کھی ئاماژه به اتاي کی تر ده گات و واده گات و اتا ره سنه کھی به لگه بیت لھ سه ره اتاكھی تر .)) (۴۱) به لام نه بوبونی نيشانه يا جو ریک پیوهندی لھ نیوان و اتاي دروست و اتاي درگه بیدا ، وا ده گات مرؤف بو و اتاي یه که میش بچیت .) (۴۲) لھ گھل ئه وھ شدا هم مه بھست لھ و اتاي دووه مه ، گھر وانه بھی هونه ره که پیک نایه ت .) (۴۳) و دھربپینه که خوی لھ خانه پاراوییدا دھبینیتھو ، ئاشکراشه درکه ((لھ پاراوي دھربپین رهوانتره ، چونکه لھ جیگیرکردنی و اتاكھ زیاد ده گات ، رهوانترو جھختا و ترو توندتری ده گات .)) (۴۴) به لای شاعيرانی شه و درکه پیویستیکی داهینانی شیعیریه ، چونکه ((بھا هونه رییه کی کاریگه رییه کی کارای ههیه لھ پیکهینانی وینه و دھرخستنی سیما هونه رییه شاراوه کانی ، که به راوه ته کانی داهینان و جوانی روون دھبیتھو و دھدره و شیتھو ، ژیان ده گات به رئه و وینه یه که ئاماژه بھیزی پیوهندی نیوان مرؤف و هوكاره کانی تری چوار دهوری ده دات .)) (۴۵)

کاتیکیش له وینه شیعیریه کانی حمدی ورد ده بینه وه ، هست بهوه ده کهین ، که له پال
وینه لیچواندن و خواستندا ، هونه ری درکه ش بووه ته بنه ما بو گه لیک له وینه کانی ، به لام ریزه
به کارهینانی ئه م جوره وینه يه له لای شاعیر له دوای جوره کانی ترهوه دیت ، یه کیک له و وینانه ش
که شاعیر بو بنیاتی هونه ری درکه بکارهیناوه ، ئه مهی لای خواره وه يه :-
پیی وتم ئه م عهله کونه تو له سهر درکه که خلق
خو ئلین عهلامه يه گه ر کاسه پربی و کله بوش (۴۶)

شاعیر راسته و خو نهیووته پیاوی دهوله مهند چند نه فام و نه زان بیت به لای خله که وه زانایه ،
به لکو له ریگه وینه درکه بیوه دوو سیفه ته کهی ده رخستووه ، یه که میان (دهوله مهندی) يه ، که
به هؤی ده بربینی (کاسه بی پی) به رجه ستی کردووه ، چونکه کاسه پربی به لکه کهی دهوله مهندی و
دهست رویشتوبیه و دووه میشیان (نه فامی یا نه زانی) يه ، ئه مهش ده بربینی (کله بوش)
گه یاندوویه تی ، له بیه ئه وهی کله بوشی بی میشکی مرؤف ده کهیه نیت . حمدی له م وینه يه دا
تیشکی خستووه ته سه رتیروانینی نادر وستی ئه و خله کانه مولک و پاره ده کهنه پیوانه کانی زانایی
مرؤف ، هر دوو وینه که له ریگه درکه له سیفه ته وه چنراون . لیکوله ران له رووی هنگاوه کانی
گواستنوه له واتای دروسته وه بو واتای درکه بی بهم جوره وینه يه ده لین (درکه بی نزیک) (۴۷)،
چونکه خوینه ری گویگر به چند هنگاویکی که م بو واتای مه بست (واتای درکه بی) ده چیت .
له وینه يه کی تردا به شیوه کی هونه مهندانه چند وینه يه کی درکه بیمان بو ده کیشیت :-
مالی ویرانه ئه وانه هر خه ریکی قهیصه رین

ئه و که سانه قهیصه رن مالی تورایین که ن عه مار (۴۸)

له نیوه که می ئه م دیپه دا دهیه ویت بلیت ، ئه وانه ته نه با یه خ به کوشک و ته لاری دنیایی
ده دهن ، له دنیا ئاسوده بی به خویانه وه نایین ، به لام راسته و خو ده ری نه بربیوه ، به لکو له ریگه
(مال ویران) وه به رجه ستی کردووه . وینه که به ریگه درکه له سیفه ته وه پیکه اه تووه ، له نیوه
دووه میشدا هر لسهر بنچینه درکه وینه يه کی بهرام به ری دروستکردووه ، له م وینه يه دا شاعیر
ئه و که سانه به براوه ده زانیت ، که به کرده وه ره فتاره با شه کانیان دنیایه کی جاویدانی ئارام و
ئاسوده پیکه وه ده نین . ئه م بیره کی نار استه و خو ده بربیوه له و پیناوه شدا (مالی تورایین) ی هیناوه ،
که خودی (کوپ) ده کهیه نیت ، واته درکه يه له خود . هروهها (عه مار) یش خوی له خویدا درکه يه له
سیفه ت و (به خته وه ری و ئاسوده بی) مرؤف به رجه سته ده کات . شاعیر له وینه که دا به هؤی
کوکردنوه کی (مال ویران ، عه مار) که دژیه کن و (قهیصه ری ، قهیصه ری) که ره گه زدوزی ناته و اون ،
جوانکاریه کی ناسکی دروستکردووه ، کوی بیری وینه کان له روانگه کی ئایینی ئیسلامه وه
ره نگریزکراون و جوری کرده وه و هلسوکه و ته کانی مرؤف له م دنیا ، ویستگن بو ئاثارامی یان
ئارامی جاویدانی ئه و دنیا ، یه کیکی تر له وینه درکه بیه کانی شاعیر ، له م دیپه دایه :-

بو بیزیر به حرا ئه بیون و ئاسمانان که شف ئه که ن

بوچی ناکه ن که شفی ده ردی کوردی بیچاره شیمال (۴۹)

لهم ويئندا (بېزىر بەحر رۆيىشتىن ، ئاسمان كەشىف كىرىدىن) دركەيە لەوپەرى زۆرزانى و پەيردىن بە نەيىنەكانى گەردۇون، واتە دركەيە لە سىيفەت. لە نىيەتلىق دووھەمدا بەھىنەنەن (كەشىفي دەرىدى كوردى) دركەيەكى ترى پىكەھىنەناوه، ئەويش مەبەست لە چارەسەركەردىنى كىشەي كوردى كە خۆى لە سەربەخۆيى (دا دەبىنەتتەوە).

شاعير لەم دىپەدا شىۋاڙى پرسىيارى بەكارھىنەناوه ، لەم كارھىدا چاوهپوانى وەلام نىيە ، بەلكو خۆى لە خۆيدا بەراوردەكەرنىكى سەيرە ئاشكراكەرنى ئەو راستىيەيە ، كە ولاتە زلھىزەكان هەمېشە بە چاوى بەرژەندىيەكانىان لە كىشەكانى كەلى كوردىيان روانىيە ، دەنە ئەو كارھىساتە گەورەيەكى لە (٢٤ / مارت / ١٩٢٥) بەسەر كوردىكانى باكۈردا ھات چۆن نەيورۇزاندىن؟! ئەم واقىعە تالەش كە حەمىدى ئاشكراي دەكتات ، لەگەل ھەموو كارھىساتىكى گەلەكەماندا (ئەنفال و كىيمىابارانكەردىن و ... هەتقى) بە حەسرەتەوە ئاھى بە گشت كوردىكى دلسۇز ھەلکىشادە وەكە رەخنەش رووبەررووی گەورە و لاتانى جىهان كراوهتەوە.

شاعير لە بارەي ئەو كەس و هېزانەشەوە ، كە جوانى و ئارامى نىشتمان دەشىۋىنن و دەرفەت بۇ ئايىندەيەكى رووناك ناھىلەنەوە لە رىڭەيەنەرەي دركەوە دەلىت :-

رەببى مۇوى لى بى زمانى پەنجەكانى ھەلۇھەرى

ھەر كەسى گولۇشەن بە دەرىدى كولخەنى دۆزەخ بەرى (٥٠)

شاعير بەھۆى (مۇوى لى بى زمانى) واتاي (لال بۇون يان لە قىسەكەردىن كەوتىن) دەرىپىيەو بەمەش ويئنەكە دەبىتتە دركە لە سىيفەت و بەھۆى (پەنجەكانى ھەلۇھەرى) واتاي (بەئازارەوە بىرى) ئى بەرجەستەكەردووھ ، مردىنەك كە بىبىتتە مايىەت نەفرەت و سەرزەنشتى خەلک . واتە ھەردوو ويئنەكە لە رىڭەيە دركە لە سىيفەتەوە چىراون . ھەردوو دەرىپىيەنەكەش بە ئامادەكراوى لەنان كۆمەلەدا ھەن . واتە حەمىدى لە كۆمەلەوە وەرىگەرتۈون . ئەمەش بۇ شاعير بە نەنگى تاڭمۇردىرىت ، چۈنكە ئەو چوارچىيە زمانى و مەبەستە شىعىرييەي ، كە ويئنەكە دەيگەرەتەخۇ توانى شاعير دەرددەخەن ، لەمەشدا زېرەكانە كارەكە ئەنچامداوھ و سۆزو ئەندىشە خۆ ئاۋىتە كەردووھو ھەر ئەمەشە وايىردووھ ويئنەكە ئەو ناوابانگ و دىيارىيە لاي خويىنەران ھەبىت و وەكە ويئنەكە جوان و كارىگەر لە دەلىاندا جىڭەي بىتتەوە . ھەر پەيوەست بەم ويئنەيە بە پىيويىستى دەزانىن سەرنج بۇ ئەو رابكىشىن زۆرىك لە خويىنەران لە بىرى وشەي (كولخەن) ، كە بە واتاي (تۇونى حەمام) دېت (٥١) ، (كولخەن) دەرددەپىن ، كە دىيارە ئەمەش ھەلەيە و لەگەل بىرى ويئنەكەدا ناگونجىت . سەرچاوهى ئەم ھەلەيەش دىوانى دووھم (سالى ١٩٨٤) ئى شاعيرە . (٥٢)

شاعير لە دىپەيىكى تردا ئەم ويئنە كارىگەرەمان نىشان دەدات :-

نامۇوس و حەيا چوو لە صەدای تۆپ و تەيارە

ھەر حامىلەيە كەوتۇوهتە كۇوچە ئەخا بەر (٥٣)

دیزه که له دوو وینه پیکهاتووه ، له نیوه دیزی یه که مدا به ریگه هونه ری (خواستن) هوه وینه یه که می دروستکردووهو تیاییدا (مرؤف - لیخواستراوه) و ده نه که تووه ، به لام په یوه سته کانی (چون ، بیستن) ای لیوهرگیراوه دراوه به (ناموس و حهیا) که بخواستراون ، ئه مهش خواستنی شاراوه هی پیکهیناوهو نه مانی حهیا و ناموس ده که یه نیت . له گهله ئه وه شدا ده توانین بلیین زور به کارهینانی ئهم جوړه دهربپیتانه له ئاخاوتني روزانه دا ، تا پاډه یه ک به رگه خواستنه که هی تیایاندا کالکردووه تمهو . بیزی وینه یه که موهکو ئه نجاميک به هوی وینه دووه موهه به دهسته هی نراوه ، که تیاییدا هونه ری درکه کراوه ته ئامرازو له دهربپیتني (ئه خابه) ، که (له بارچوونی مندا) ده که یه نیت ، به رجه سته ده کات . شاعیر لهم دیزه دا ساته دلته زینه کانی شهرو په لاماری دېندانه هی دوزمنان پیشان ده دات ، که زور نامروقانه پریشکی ئاگره که یان ژنی دووگیان و مندا لی له دایک نه بوش ده گریته وه ، وینه که ئه په پری حالتی په شیواوی و شپر زهی خه لک به هوی بارودو خه ئالوژه که وه نیشان ده دات و ده بیتنه ئامرازیک بؤ کارکردن سه ده رونی خوینه رو وروز اندنی تا ئه پورا ده یه کی له گهله شاعیردا هاو سوزو ها پرا بیت .

له وینه یه کی تردا ده لیت :-

هه موو که س هه رئه گاته شه شده ری نه دینی ئهم ده هره
به دوو شهش بی ، به دوو سی بی ، چ ئه مرو بی ، چ فه ردا زوو (۵۴)
شاعیر ئاکامی ژیانی هه موو مرؤقیک له مردندا ده بینیتی وه ، به لام ئهم بیهی راسته و خو
ده نه بپیوه ، به لکو به هوی دهربپیتني (ئه گاته شه شده ری نه دینی ئهم ده هره) وه به رجه سته
کردووه ، به مهش وینه که به ریگه که درکه له خود (مردن) وه پیکهینراوه .
هه ر له سه ر بنه ماي هونه ری درکه ، له وینه یه کی تردا ده لیت :-

گه رچی مهستی نه شنئی باده غرورو غیره تن

فیطربیه (حه مدی) به جاری عاقل و هوشیاره کورد (۵۵)
وینه که به هوی درکه له هاو گرییه وه دروست بوبه ، شاعیر ده یه ویت و هسفی به غیره تی و له
خوبایی بوبونی کورد بکات ، به لام ئهم کارهی راسته و خو نه کردووه ، به لکو (غرور و غیره تی) ،
کردووه به (باده) و باده که شی کردووه به نسیبی کورد .
هه ر به ریگه که درکه له هاو گرییه وه ، ئهم وینه یه شمان بؤ ده گریت :-

غهیری به دناوی له طه پل و ده ف ئومیدی چی ئه که ن ؟
فرسه ته ئه مرو له سنگ و ته وقی سه ردانی ده خیل (۵۶)
شاعیر راسته و خو سیفه تی (به دناوی) نه داوه ته پال (ده رویش) ، به لکو ئه و سیفه ته داوه به و
شت و کره ستانه (طه پل و ده ف) ، که هی ئهون لیزه دا و شهی (ده رویش) نه هاتووه ، به لام به په بردن
و چیزی شعیری ههستی پیده کهین .

ئەنjam

لە كۆتايى تويىزىنه وەكەدا گەيشتىنە ئەم ئەنجامانە لای خوارەوە :

١. حەمدى وەك شاعيرىكى كلاسيكى شارەزايىھەكى تەواوى لە ھونەرەكانى رەوانبىزى بە گشتىي و ھونەرە روونبىزىيەكەن بەتايىھەتى ھەبوو.
٢. ھونەرە روونبىزىيەكەن لەلایەكەوە بۇونەتە ئامرازى جوانكارىكردن و رازاندنه وەي شىعرەكانى و لەلایەكى ترەوە بىرى دەقەكان بەرجەستە دەكەن و پەيامەكەي بۇ خويىنەران دەگوازنى وە، ھەموو ئەمانەش بە زمانىيکى شىعرى بالا نىشاندراون .
٣. لە رwooى چەندىتىيەوە، بە پلەي يەكەم ھونەرى لىچواندىن و پاشان ھونەرەكانى خواتىن و دركەي بەكارهىناوە.
٤. لە رwooى چۈنۈتىيەوە، بەھۆى ئەندىشە فراوانىي و بىروردى شاعيرەوە ھونەرە روونبىزىيەكەن بە جۈرىيەك بنىاتنراون، كە پەيوەندى نۇى لە نىيوان وشەو دەستەوازەكاندا بىۋۇزنى وە، بۆيە لە ئاكامياندا وىنەي نۇى لەدايىكبووە .

پەرأويىزەكان

- * ئەم تويىزىنه وەيە لە نامەي دكتوراي (فەرهاد قادر كەريم) وەركىراوه، كە پ.ي.د. محمد دلىر امين محمد سەرپەرشتىيارى بۇومۇ رۆزى (٢٣/١١/٢٠٠٩) لەزانكۆي سليمانى گفتۈگۈ لەسەركاراوه .
- . د. نصرت عبدالرحمن ، الصورة الفنية في الشعر الجاهلي ، الطبعة الثانية ، الاردن ، () .
- . الخطيب القرزوبي، الإيضاح في علوم البلاغة ، تحقيق وتعليق: غربى الشیخ محمد و إيمان الشیخ محمد ، دار الكتاب العربي ، بيروت ، () ، احمد الهاشمي، جواهر البلاغة ، دار الكتب العلمية، بيروت- لبنان ، () .
- . د. عبدوللا خدر مەولۇود ، لېكۈلەنەوەيەك لە شىعرى حەمدى ، چاپى يەكەم ، چاپخانەي رۆشنىبىرى ، ھەولىر، ٢٠٠٤، لا (١٤٨) .
- . د. محمد حسين علي الصغير ، اصول البيان العربي ، دار الشؤون الثقافية العامة ، بغداد ، () .
- . د. احمد بسام ساعي ، الصورة بين البلاغة والنقد ، الطبعة الأولى ، المدار للطباعة والنشر والتوزيع ، () .
- . ٦. د. جابر احمد عصفور، الصورة الفنية في التراث النثري والبلاغي ، دار الثقافة ، القاهرة، () .
- . بىروانە : عبدالقاهر الجرجاني ، اسرار البلاغة ، لا () .
- . ٨. د. عبدوللا خدر مەولۇود ، لا (١٤٨) .
- . ٩. د. منصور عبدالرحمن ، لا () .
- . ١٠. ديوانى حەمدى ، لېكۈلەنەوەي: جەمال مەممەد مەممەد ئەمەن ، چاپخانەي سەركەوتىن ، سليمانى، ١٩٨٤، لا (١٣٠) . سەرچاوهى پىشىوو ، لا (٣٣٨) .
- . بىروانە : د.احمد بسام ساعي ، لا (-) .
- . ١٣. ديوانى حەمدى ، لا (٢٢١) .
- . ١٤. سەرچاوهى پىشىوو ، لا (١٤٤) .

١٥. سهرچاوهی پیشواو ، لا (٣٢٢) .
- بروانه: د. فاخ حمد احمد الحمدانی، الصورة البيانية في الحديث النبوی الشريف، مؤسسة الوراق، الاردن، () .
- د. محمد حسين علي الصغير ، لا () .
- بروانه: سعد الدين مسعود بن عمر الشفاذاني ، المطول (شرح تلخيص مفتاح العلوم) : د. عبدالحميد هنداوي ، دار الكتب العلمية ، بيروت ، () ، د. جابر احمد عصفور ، لا () .
١٩. هيتمير احمد حمه ، وينهی شیعري لای نالی ، نامهی ماجستیر، کولیجی ئاداب ، زانکۆی سهلاخه دین ، لا (١٧) .
٢٠. بروانه : عهزیز گردی ، روانبیزی له ئەدبی کوردیدا ، بەرگی يەکەم ، چاپخانەی باحظ ، بەغدا ، ١٩٧٢ (٧١) .
٢١. احمد مطلوب ، في المصطلاح النقدي ، مطبعة اجمع العلمي ، بغداد ، () .
- بروانه : احمد الهاشمي ، ص () .
- بروانه : د. عدنان حسين قاسم ، التصوير الشعري ب التجربة الشعرية و ادوات رسم الصورة الشعرية/ المنشاة الشعبية للنشر والتوزيع والاعلان ، ليبيا ، () - () .
- عبد القاهر الجرجاني ، اسرار البلاغة ، دار المعرفة ، بيروت- لبنان ، () .
٢٥. دیوانی حەممەدی ، لا (٧٤) .
- بروانه : عبدالرحمن إدريس صالح البياتی، الشيخ محمود الحفید البرزنجي والنفوذ البريطاني في كردستان العراق حق عام ، دار الحكمة ، لندن، () - () .
٢٧. دیوانی حەممەدی ، لا (١٣٣) .
٢٨. سهرچاوهی پیشواو ، لا (١٢١ ، ٨ د ١٠ ، ٧ د ١٢٢ / ٨ ، ٧ د ١٢٣ / ١٠ ، ٩ د ١٢٤ ، ٩ د ١٢٥ / ١ د ١٢٩ ، ٩ د ١٣١ / ٦ د ١٣٢ / ٦ د ١١) .
٢٩. سهرچاوهی پیشواو ، لا (٣٦٧) .
٣٠. سهرچاوهی پیشواو ، لا (٢ د ٢٠٤ / ٢ د ٣٨٤ / ٧ د ٣٣٨) .
٣١. سهرچاوهی پیشواو ، لا (٣٤٣) .
٣٢. بروانه: دیوانی نالی، لیکوئینموده و لیکدانه وەدی: مەلا عەبدولکەریمی مودەرپیش و فاتح عەبدولکەریم ، چاپخانەی کۆری زانیاری کورد، بەغدا، ١٩٧٦، لا (٢ د ٣٠٦) ، دیوانی سالم ، چاپی دوووهم، چاپخانەی کوردستان، ھەولێر، ١٩٧٢، لا (١١ د ١١٩)، ھەروەها دیوانی مەحوی، مەلا عەبدولکەریمی مودەرپیش و فاتح عەبدولکەریم، چاپی دوووهم ، چاپخانەی حسام، بەغدا، ١٩٨٤، لا (١ د ٤٥) .
٣٣. دیوانی حەممەدی ، لا (٨٤) .
٣٤. د. عەبدوللە خدر مەمولوود ، لا (١٥٢) .
٣٥. سهرچاوهی پیشواو ، لا (١٥٢) .
٣٦. دیوانی حەممەدی ، لا (٢٢٥) .
٣٧. د. عەبدوللە خدر مەمولوود ، لا (١٥٢) .
٣٨. عەبدولسەلام سالار عەبدورەحمان ، لا (١٣٦) .
٣٩. بروانه : فەرھاد قادر کەریم، بنیاتی وینه له شیعرەکانی حەمیدا ، نامهی دكتۆرا ، کولیجی زمان ، زانکۆی سلیمانی ، () ، لا (٢٠٠٩) .
٤٠. بروانه: د. منصور عبدالرحمن ، لا () ، د. محمد حسين علي الصغير ، لا () ، عەبدولسەلام سالار عەبدورەحمان وینهی هونەری له شیعري شیخ نووی شیخ سالەحدا، نامهی دكتۆرا، کولیجی زمان، زانکۆی سلیمانی ، ٢٠٠٦ ، لا (١٤٦) .
٤١. عبد القاهر الجرجاني ، دلائل الإعجاز، تصحیح: محمد عبده و محمد محمود الترکي الشنقطي ، دار المعرفة للطبعاھ و النشر ، بیروت ، () ، قودامەی کوری جەعفەر له ژیئر ناوی (الارادف) دا ھەمان پیناسەی کردووھ ، بروانه : ابو

- الفرج قدامة بن جعفر، نقد الشعر، تحقيق و تعلیق: د. محمد عبد المنعم خفاجی، دار الكتب العلمية ، بيروت، د.ت ، لا (١٥٧) .
- . ٤٢. بروانه : الخطيب الفزوینی ، لا () احمد الهاشمي ، لا () .
- . ٤٣. بروانه : عہدولسہلام سالار عہبدورہ حمان ، لا (١٤٧) .
- . عبد القاهر الجرجاني ، دلائل الإعجاز ، لا () .
- . ٤٤. فاتح حمد احمد الحمداني ، لا () .
- . ٤٥. دیوانی حمدی ، لا (١٧٤) .
- . ٤٦. بروانه: احمد الهاشمي، ص () ، احمد بسام ساعي، لا () عہزیز گمردی ، لا (٩٠).
- . ٤٧. دیوانی حمدی ، لا (٢٥٦) .
- . ٤٨. سهرچاوهی پیشوو ، لا (١١٥) .
- . ٤٩. دیوانی حمدی ١٩٥٧ ، لا (٨٦) .
- . ٥٠. دیوانی حمدی ٢٠٠٧ ، لا (٧٣٠) .
- . ٥١. بروانه : د. محمد مدد نوری عارف ، فهره‌نگی (نالی – سالم – کوردی) ، ده‌گای چاپ و بلاوکردن‌هودی ئاراس ، ههولیر ، ٢٠٠٧ (٢٠٠٧) .
- . ٥٢. بروانه : دیوانی حمدی ، لا (١٢٥) .
- . ٥٣. سهرچاوهی پیشوو ، لا (٧٣) .
- . ٥٤. سهرچاوهی پیشوو ، لا (٣٤٠) .
- . ٥٥. سهرچاوهی پیشوو ، لا (١١٩) .
- . ٥٦. سترضاوی ٿیشوو ، لا (١٣١) .

سہرچاوهی کان

۱. کوردی

ا. کتبیں :

۱. دیوانی حمدی ، لیکولینه‌هودی: جهمال محمد محمد مهدیه مهمن ، چاپخانه‌ی سهربکه‌وتن ، سلیمانی، ١٩٨٤ .
۲. دیوانی سالم ، چاپی دووهم، چاپخانه‌ی کورستان، ههولیر، ١٩٧٢ .
۳. دیوانی مه‌حوي ، مهلا عہبدولکه‌ریمی مودہ‌پیس و فاتح عہبدولکه‌ریم، چاپی دووهم ، چاپخانه‌ی حسام، به‌غدا ، ١٩٨٤ .
۴. دیوانی نال ، لیکولینه‌هودی لیکانه‌هودی: مهلا عہبدولکه‌ریمی مودہ‌پیس و فاتح عہبدولکه‌ریم ، چاپخانه‌ی کوئی زانیاری کورد ، به‌غدا ، ١٩٧١ .
۵. د. عہبدوللہ خدر مهولوود ، لیکولینه‌هودیک له شیعری حمدی ، چاپی یه‌که‌م ، چاپخانه‌ی روشنیری ، ههولیر، ٢٠٠٤ .
۶. عہزیز گردی ، رہانبیڑی له ئەدھبی کوردیدا ، یه‌رگی یه‌که‌م ، چاپخانه‌ی الماحظ ، به‌غدا ، ١٩٧٢ .
۷. د. محمد مدد نوری عارف ، فهره‌نگی (نالی – سالم – کوردی) ، ده‌گای چاپ و بلاوکردن‌هودی ئاراس ، ههولیر ، ٢٠٠٧ .

ب . نامه ڈکادیمیہ کان :

۱. عہدولسہلام سالار عہبدورہ حمان، وینه‌ی ھونه‌ری له شیعری شیخ نووی شیخ سالہ‌حدا، نامه‌ی دکتورا، کولیجی زمان ، زانکوی سلیمانی ، ٢٠٠٦ .
۲. فهره‌داد قادر که‌ریم ، بینیات وینه‌ی له شیعر دکانی حمدیدا ، نامه‌ی دکتورا ، کولیجی زمان ، زانکوی سلیمانی ، ٢٠٠٩ .
۳. ھیتلھر احمد حمه ، وینه‌ی شیعری لای نال ، نامه‌ی ماجستیر، کولیجی ٹاداب ، زانکوی سہلاح‌دین ، ٢٠٠١ .

۲. عہدہ بیبیہ کان

- . ابو الفرج قدامة بن جعفر، نقد الشعر، تحقيق و تعلیق: د. محمد عبد المنعم خفاجی، دار الكتب العلمية ، بيروت، د.ت.
- . د. احمد بسام ساعي ، الصورة بين البلاغة والنقد ، الطبعة الاولى ، المنارة للطباعة والنشر والتوزيع ، .

٢. د. احمد مطلوب ، في المصطلح النصي ، مطبعة الجمع العلمي ، بغداد ، احمد الماسي، جواهر البلاغة ، دار الكتب العلمية، بيروت- لبنان ،
٥. د. جابر احمد عصفور، الصورة الفنية في التراث النصي والبلاغي ، دار الثقافة ، القاهرة ، الخطيب القزويني، الإيضاح في علوم البلاغة ، تحقيق و تعليق: غريب الشيخ محمد و إيمان الشيخ محمد ، دار الكتاب العربي ، بيروت ،
- سعد الدين مسعود بن عمر الفتازاني ، المطرول (شرح تلخيص مفتاح العلوم) : د. عبدالحميد هنداوي ، دار الكتب العلمية ، بيروت ،
- عبدالرحمن إدريس صالح البشري، الشيخ محمود الخفيف البرزنجي والنفوذ البريطاني في كردستان العراق حق عام ، دار الحكمة ، لبنان ،
- عبد القاهر الجرجاني ، أسرار البلاغة ، دار المعرفة ، بيروت- لبنان ،
١٠. عبد القاهر الجرجاني، دلائل الإعجاز، تصحيح: محمد عبد و محمد محمود التركزي الشنقطي، دار المعرفة للطباعة و النشر ، بيروت
- د. عدنان حسين قاسم ، التصوير الشعري - التجربة الشعرية و أدوات رسم الصورة الشعرية/المشاة الشعبية للنشر والتوزيع و الاعلان ، ليبيا ،
- د. فلاح محمد الحمداني، الصورة البيانية في الحديث النبيوي الشريف، مؤسسة الوراق،الأردن،
- د. محمد حسين علي الصغير ، اصول البيان العربي ، دار المؤسون الثقافية العامة ، بغداد ،
- د. نصرت عبدالرحمن ، الصورة الفنية في الشعر الجاهلي ، الطبعة الثانية ، الاردن ،

المُلَخَّص

هذه الدراسة الموسومة بـ (الصورة البيانية في أشعار حمدي) تحاول إبراز كيفية استفادةِ (حمدي) من فنون (التشبيه والاستعارة والمحاجز) في بناءِ صُورِه الشعرية، فقد كانت هذه الفنون تزيّنُ أشعاره من جانبٍ وتجسدُ أفكارَ قصائده من جانبٍ آخر.

وفي اعتقادنا أنَّ طولَ باع الشاعر في هذا المجال يُعدُّ سبباً من الأسبابِ الرئيسيةِ التي أدتَ بكثيرٍ من الكُتابِ والنقادِ يعطُون هويةَ الخلودِ لنصوصِه الشعرية.

Abstract

This research entitled (illustrative image in Hamdi's poems). Tries to show the way that the poet's benefits from the techniques of (similarity, metaphor, and metonymy) in his constructions of images.

These techniques are generally beautifying the poems and on the other hand they make the texts thoughts seem sensuous. Nonetheless, the authors and critics to give title of immortality to his poetic texts.

